

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Αθήνα, 3 Σεπτεμβρίου 1997

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΘΕΜΑ : Η πορεία του νομοθετικού και κανονιστικού έργου της Κυβέρνησης.

I. Γενικά

Με την έναρξη της Θ' Περιόδου της Βουλής που προέκυψε από τις εκλογές της 23ης Σεπτεμβρίου 1996, κατεβλήθησαν σημαντικές προσπάθειες με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του νομοθετικού και κανονιστικού έργου της Κυβέρνησης.

Αφετηρία αυτής της προσπάθειας, αποτέλεσε η Υ.866/21.11.1996 εγκύκλιος του Πρωθυπουργού με θέμα «Οργάνωση της νομοθετικής λειτουργίας της Κυβέρνησης», προς όλους τους Υπουργούς και Υφυπουργούς.

Ωστόσο, παρά τον κατ'αρχήν θετικό απολογισμό της Α' Συνόδου της τρέχουσας βουλευτικής περιόδου, τόσο σε θεσμικό επίπεδο (με τη ψήφιση σημαντικών νόμων για την περιστολή κρατικών δαπανών, το Συνήγορο του πολίτη, την Περιφέρεια, την ποινική ευθύνη Υπουργών κ.α.), όσο και σε καθαρά διαδικαστικό επίπεδο (ιδίως με το δραστικό περιορισμό των τροπολογιών των Υπουργών), ορισμένες «παθολογίες» του συστήματος παραγωγής τυπικών νόμων και κανονιστικών εν γένει πράξεων δεν κατέστη δυνατό να εξαλειφθούν πλήρως.

Η οριστική καταπολέμηση των εν πολλοίς παραδοσιακών «παθολογιών» αυτών, θα συμβάλει αποφασιστικά στην εκλογίκευση, στον καλύτερο συντονισμό και στην επιτάχυνση της όλης νομοπαραγωγικής διαδικασίας, καθώς και στην αποτελεσματικότερη άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής, μέσω της ποιοτικής αναβάθμισης της νομοπαραγωγικής και κανονιστικής δραστηριότητας της Κυβέρνησης και της περαιτέρω ενίσχυσης της συλλογικής της λειτουργίας.

II. Εξαγγελία μέτρων

Αρκετές φορές, Υπουργοί εξαγγέλλουν, ως ήδη ειλημμένες, αποφάσεις ή μέτρα νομοθετικής πολιτικής, χωρίς όμως οι αποφάσεις και τα μέτρα αυτά να έχουν τύχει της προηγούμενης έγκρισης του αρμόδιου συλλογικού κυβερνητικού οργάνου (Υπουργικού Συμβουλίου, Κυβερνητικής Επιτροπής κλπ). Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις, οι εξαγγελίες αυτές γίνονται χωρίς, έστω, την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του συναρμόδιου ή των συναρμόδιων Υπουργών και ιδίως του Υπουργού Οικονομικών, προκειμένου περί μέτρων που συνεπάγονται δημοσιονομική επιβάρυνση.

Διαπιστώθηκε, πράγματι, ότι τροπολογίες ή ακόμη και νομοσχέδια προωθούνται από τους αρμόδιους Υπουργούς για κατάθεση και ψήφιση με το επιχείρημα της υλοποίησης παρόμοιων εξαγγελιών ή υποσχέσεων.

Η πρακτική αυτή торπιλίζει τη συλλογικότητα της κυβερνητικής λειτουργίας, δημιουργεί τετελεσμένα για την κυβέρνηση και τις περισσότερες φορές επιβαρύνει με σημαντικές δαπάνες τον κρατικό προϋπολογισμό.

Για τους λόγους αυτούς, πρέπει να καταστεί σαφές στους Υπουργούς και Υφυπουργούς ότι εξαγγελία μέτρων ή αποφάσεων χωρίς προηγούμενη συζήτηση και έγκρισή τους από το οικείο συλλογικό κυβερνητικό όργανο δεν είναι επιτρεπτή. Μόνο υπό την προϋπόθεση αυτή η Κυβέρνηση παρέχει πολιτική κάλυψη και στήριξη των προωθούμενων ρυθμίσεων. Διαφορετικά, η εξαγγελία δεν δεσμεύει την Κυβέρνηση και γίνεται με αποκλειστική ευθύνη του εξαγγέλλοντος Υπουργού.

Εξαίρεση στη βασική αυτή αρχή είναι δυνατή μόνο εάν το υπό εξαγγελία μέτρο έχει εξασφαλίσει τη σύμφωνη γνώμη του Πρωθυπουργού.

III. Νομοσχέδια : Κατάρτιση, επεξεργασία, προώθηση.

1. Η σημερινή πρακτική

Κατά την ισχύουσα διαδικασία, μετά την έγκριση των βασικών επιλογών και κατευθύνσεων της ακολουθητέας ρύθμισης από το αρμόδιο, κατά περίπτωση, συλλογικό κυβερνητικό όργανο, τα Υπουργεία συντάσσουν και αποστέλλουν στη Γενική Γραμματεία του Υπουργικού Συμβουλίου (Γ.Γ.Υ.Σ.) ολοκληρωμένο σχέδιο νόμου, συνοδευόμενο από τα απαραίτητα κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής έγγραφα (αιτιολογική έκθεση, έκθεση του Γ.Λ.Κ., ειδική έκθεση, τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις).

Η Γ.Γ.Υ.Σ. διαβιβάζει τα νομοσχέδια για επεξεργασία στην Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή (ΚΕ.Ν.Ε.), στις συνεδριάσεις της οποίας παρίστανται οι εκπρόσωποι των αρμοδίων Υπουργείων καθώς και μέλος του Γραφείου Νομοθετικού Έργου της Γ.Γ.Υ.Σ. Παράλληλα, η Γ.Γ.Υ.Σ. επιχειρεί, μέσω του Γραφείου Νομοθετικού Έργου και σε συνεργασία με τους αρμόδιους παράγοντες των Υπουργείων, έλεγχο των προωθούμενων νομοσχεδίων από τυπική και ουσιαστική άποψη, με την επισήμανση τυχόν αδυναμιών των προτεινόμενων ρυθμίσεων και τη διατύπωση των αναγκαίων παρατηρήσεων νομιμότητας.

Μετά την επεξεργασία τους από την ΚΕ.Ν.Ε., η Γ.Γ.Υ.Σ. επιστρέφει τα νομοσχέδια στα αρμόδια Υπουργεία για την προσαρμογή τους προς τυχόν παρατηρήσεις της.

Τέλος, μετά την παραπάνω προσαρμογή, τα Υπουργεία διαβιβάζουν και πάλι τα νομοσχέδια στη Γ.Γ.Υ.Σ., η οποία μεριμνά για την προώθησή τους στη Βουλή. Πριν την κατάθεση, το Γραφείο Νομοθετικού Έργου ενημερώνει τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου για τυχόν ζητήματα των νομοσχεδίων που δεν έχουν ακόμη αντιμετωπισθεί και για τις αντιδράσεις που είναι πιθανό να προκαλέσει η συζήτησή τους στη Βουλή.

2. **Κριτική προσέγγιση - Ο ρόλος της ΚΕΝΕ**

Η προαναφερόμενη διαδικασία, παρά τις επί μέρους θετικές της όψεις και πλεονεκτήματα, παρουσιάζει και ορισμένες αδυναμίες, οι κυριότερες των οποίων θα μπορούσαν να συνοψισθούν ως εξής:

- α. Η απουσία κεντρικού και συστηματικού συντονισμού της νομοπαραγωγικής διαδικασίας. Για παράδειγμα, κανένα όργανο δεν είναι, επίσημα τουλάχιστον, επιφορτισμένο με τον έλεγχο της συμφωνίας ή εναρμόνισης του περιεχομένου των ρυθμίσεων των προωθούμενων νομοσχεδίων με τις αποφάσεις και κατευθύνσεις των οικείων συλλογικών κυβερνητικών οργάνων. Τούτο έχει ως συνέπεια τη δημιουργία τριβών και καθυστερήσεων σε περίπτωση συμπερίληψης, στα προωθούμενα νομοσχέδια, σημαντικών ρυθμίσεων χωρίς την απαιτούμενη πολιτική κάλυψη, ενώ η όποια σχετική υπόδειξη της Γ.Γ.Υ.Σ. εκλαμβάνεται ως περιορισμός της νομοθετικής πρωτοβουλίας των Υπουργών.
- β. Επακόλουθο των παραπάνω αδυναμιών είναι, με λίγες εξαιρέσεις, η αποσπασματικότητα των ρυθμίσεων, η έλλειψη εσωτερικής συνοχής

μεταξύ τους και η νομοτεχνική προχειρότητα. Η εκ των υστέρων καταβαλλόμενη προσπάθεια για την εξουδετέρωση όλων των ελαττωμάτων αυτών και την εκλογίκευση των ρυθμίσεων δεν μπορεί παρά να έχει, από τη φύση της, περιορισμένα αποτελέσματα.

γ. Η διαμόρφωση της αντίληψης στα Υπουργεία ότι με τη συμμόρφωση προς τις παρατηρήσεις της ΚΕ.Ν.Ε. εξαντλείται η υποχρέωσή τους για αλλαγές ή βελτιώσεις στα προωθούμενα νομοσχέδια. Η αντίληψη αυτή φαίνεται πως εξακολουθεί να παραμένει κυρίαρχη, παρά τις προσπάθειες της Γ.Γ.Υ.Σ. για μια διαφορετική προσέγγιση του προβλήματος.

δ. Η αντικειμενική αδυναμία της ΚΕ.Ν.Ε., με τη σημερινή της οργάνωση και λειτουργία, να καλύψει όλα τα κενά της νομοπαραγωγικής διαδικασίας.

Η ΚΕ.Ν.Ε. αποτελείται από 36 μέλη (τακτικά και αναπληρωματικά) και έχει ετήσιο κόστος 60.000.000 δρχ. περίπου. Όλα τα μέλη της είναι νομικοί, προερχόμενοι από το χώρο της Δικαιοσύνης, τα Α.Ε.Ι, το Ν.Σ.Κ και το δικηγορικό χώρο. Εργάζεται συνήθως κατά κλιμάκια με δωδεκαμελή σύνθεση, υπό την προεδρία του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της.

Η εμπειρία έχει δείξει ότι η συμμετοχή πολλών μελών είναι εντελώς τυπική. Η ποιότητα της εργασίας επαφίεται, κατά κανόνα, στο ζήλο του εκάστοτε εισηγητή, ενώ τα υπόλοιπα μέλη περιορίζονται σε μία εκ των ενόντων αντιμετώπιση των τιθέμενων ζητημάτων κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης. Αποτέλεσμα αυτού του τρόπου λειτουργίας, είναι ο περιορισμός του σχετικού πρακτικού σε νομοτεχνικές, κατά βάση, παρατηρήσεις και σε ορισμένες παρατηρήσεις νομιμότητας σε σοβαρά και εν πολλοίς εμφανή ζητήματα. Πρέπει επίσης να προστεθεί ότι η ΚΕ.Ν.Ε., ως όργανο αποκομμένο από την καθημερινή κυβερνητική δράση, δεν είναι αντικειμενικά σε θέση να εκφέρει έγκυρη άποψη επί της ουσίας των νομοσχεδίων, της σχέσης τους με άλλα εκκρεμή νομοσχέδια, της εναρμόνισής τους με τις γενικότερες πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης κ.λ.π. Συμπερασματικά, η σχέση κόστους και ποιότητας του παραγόμενου έργου της ΚΕ.Ν.Ε. δεν είναι για όλους τους παραπάνω λόγους, η καλύτερη δυνατή.

3. Προτάσεις

Με βάση τις προηγούμενες παρατηρήσεις και σκέψεις, θα μπορούσαν να διατυπωθούν οι ακόλουθες προτάσεις για τη βελτίωση του τρόπου επεξεργασίας και προώθησης των νομοσχεδίων :

- α. Η Γ.Γ.Υ.Σ., η οποία κατά το νόμο έχει την αρμοδιότητα παρακολούθησης και συντονισμού όλων των σταδίων του νομοθετικού έργου μέχρι την κατάθεση των νομοσχεδίων στη Βουλή, αναγορεύεται σε κεντρικό συντονιστικό όργανο της όλης προκοινοβουλευτικής νομοθετικής διαδικασίας.
- β. Η ΚΕ.Ν.Ε., με τη σημερινή της συγκρότηση και οργάνωση καταργείται και οι αρμοδιότητές της περιέρχονται στη Γ.Γ.Υ.Σ. Προς το σκοπό αυτό, το Γραφείο Νομοθετικού Έργου της Γ.Γ.Υ.Σ. ενισχύεται με τέσσερα (4) επιπλέον στελέχη (δύο με παράλληλη ανάθεση καθηκόντων και δύο με αποκλειστική απασχόληση), επιλεγόμενα αποκλειστικά με αξιοκρατικά κριτήρια.
- γ. Τη θέση της καταργούμενης ΚΕ.Ν.Ε. καταλαμβάνουν διαζευκτικά:
 - αα. Ειδικές τριμελείς νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, συγκροτούμενες κατά περίπτωση (ανάλογα με το αντικείμενο κάθε νομοσχεδίου) και εφόσον κρίνεται αναγκαίο με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 παρ. 3 περ. γ') του π.δ/τος 86/1996 (ΦΕΚ 70 Α').
 - ββ. Γνωμοδοτικό όργανο με πάγια και δωδεκαμελή, κατ'ανώτατο όριο, σύνθεση, συγκροτούμενο με απόφαση του Πρωθυπουργού. Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου επιλέγει κάθε φορά τρία (3) από τα μέλη του στελεχιακού «αποθέματος» αυτού και ζητεί τη γνώμη τους για κάθε νομοσχέδιο μέσα σε τακτή προθεσμία.

Και στη μία και στην άλλη περίπτωση, η επιλογή των στελεχών είναι αυστηρά αξιοκρατική. Ανάλογα με τη λύση που θα υιοθετηθεί, θα καθορισθούν και τα της αμοιβής των μελών των ανωτέρω Επιτροπών. Οι Επιτροπές αυτές γνωμοδοτούν επί όλων των ζητημάτων που κατά την κρίση τους θέτει το υπό επεξεργασία σχέδιο νόμου και υποβάλλουν τη γνωμοδότησή τους στη Γ.Γ.Υ.Σ. Το τελικό όμως πρακτικό με το σύνολο των νομικών, νομοτεχνικών ή άλλων παρατηρήσεων συντάσσεται με

ευθύνη της Γ.Γ.Υ.Σ. (Γραφείο Νομοθετικού Έργου) και στη συνέχεια διαβιβάζεται στο αρμόδιο Υπουργείο.

- δ. Η Γ.Γ.Υ.Σ., ως όργανο επιφορτισμένο με την ευθύνη του κεντρικού συντονισμού της νομοπαραγωγικής διαδικασίας, εξετάζει τα νομοσχέδια από κάθε άποψη, συμπεριλαμβανομένης και της συμφωνίας τους με το εξουσιοδοτικό πλαίσιο του αρμόδιου συλλογικού κυβερνητικού οργάνου. Σε περίπτωση που το νομοσχέδιο περιέχει σημαντικές ρυθμίσεις που βρίσκονται έξω από το πλαίσιο αυτό, δεν προωθείται και επαναφέρεται από τον αρμόδιο Υπουργό στο οικείο συλλογικό κυβερνητικό όργανο για να λάβει την απαιτούμενη πολιτική κάλυψη και έγκριση. Κατά την επεξεργασία των νομοσχεδίων, η Γ.Γ.Υ.Σ. συνεργάζεται και με το Νομικό Σύμβουλο του Πρωθυπουργού σε σοβαρά και συνταγματικά ιδίως ζητήματα.
- ε. Η ευθύνη σύνταξης των προσχεδίων νόμων εξακολουθεί να παραμένει στα Υπουργεία που έχουν τη σχετική νομοθετική πρωτοβουλία. Για την αρτιότερη σύνταξη και νομοτεχνική παρουσίαση των νομοσχεδίων, ενδεδειγμένη θα ήταν η δημιουργία σε όλα τα Υπουργεία (π.χ. με τους Οργανισμούς τους) «Ομάδων Νομοτεχνικού Ελέγχου» (Ο.Ν.Ε.), οι οποίες συνεργάζονται, κατά την προδικασία, με το κεντρικό συντονιστικό όργανο.
- στ. Το Γραφείο Νομοθετικού Έργου της Γ.Γ.Υ.Σ. (ή μια Επιτροπή ad hoc αποτελούμενη από πρόσωπα κύρους και σχετική εμπειρία) επεξεργάζεται και συντάσσει κατάλογο «ενιαίων νομοτεχνικών κανόνων» οι οποίοι τηρούνται κατά τη σύνταξη των νομοθετικών αλλά και κανονιστικών πράξεων.
- ζ. Ανάλογα με τη λύση που θα δοθεί στα προαναφερόμενα θέματα, ο Πρωθυπουργός, με εγκύκλιό του, θα ενημερώσει τους Υπουργούς και Υφυπουργούς για όλα τα επιμέρους στάδια της προκοινοβουλευτικής νομοθετικής διαδικασίας.

IV. Τροπολογίες

Σε συνέχεια της προαναφερόμενης εγκυκλίου του Πρωθυπουργού και των προσπάθειών της Γ.Γ.Υ.Σ., ο αριθμός των τροπολογιών των Υπουργών στα υπό συζήτηση νομοσχέδια περιορίσθηκε σημαντικά. Δεν έλειψαν, ωστόσο, οι μη επείγουσες, οι άσχετες, οι εκτενείς και οι τροπολογίες της τελευταίας στιγμής.

Για τους λόγους αυτούς, είναι ανάγκη να δοθεί έμφαση σε ορισμένους βασικούς κανόνες που πρέπει να τηρούνται κατά τη διαδικασία προώθησης των τροπολογιών και να συνειδητοποιηθεί πλήρως το γεγονός ότι η παραγωγή νομοθετικού έργου με τροπολογίες είναι διαδικασία εντελώς εξαιρετική και δικαιολογείται μόνο όταν πρόκειται να αντιμετωπισθεί κάποια επείγουσα ανάγκη. Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να είναι συνοπτικά οι εξής:

1. Οι τροπολογίες είναι, σε κάθε περίπτωση, σύντομες. Εκτενείς τροπολογίες, οι οποίες θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτοτελούς νομοσχεδίου δεν προωθούνται.
2. Κριτήρια για την προώθηση των τροπολογιών είναι ο επείγοντας χαρακτήρας τους και η σχέση τους με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Το επείγον κρίνεται σε συνάρτηση με το ανεπανόρθωτο ή δυσχερώς επανορθώσιμο της βλάβης που θα προκύψει από τη μη προώθηση της προτεινόμενης ρύθμισης (π.χ. εκπνοή μιας αποκλειστικής προθεσμίας), με το αποδεδειγμένο όφελος (π.χ. δημοσιονομικό) που θα προκύψει από την προώθησή της ή, τέλος, με την αδυναμία ή δυσχέρεια άμεσης εφαρμογής άλλης σημαντικής ρύθμισης χωρίς την προώθηση της τροπολογίας.
3. Τροπολογίες που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές δεν προωθούνται και είτε ενσωματώνονται σε άλλο νομοσχέδιο του προτείνοντος Υπουργού, είτε εντάσσονται σε «πολυνομοσχέδια» ανά κύκλους Υπουργείων αντίστοιχους με εκείνους των Διαρκών Επιτροπών του άρθρου 32 του Κανονισμού της Βουλής.
4. Όλες οι τροπολογίες κατατίθενται πριν τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή. Σε περιπτώσεις επείγοντος, κατά την προεκτεθείσα έννοια, μπορεί να επιτρέπεται η κατάθεση ελάχιστων τροπολογιών στην Ολομέλεια της Βουλής μετά από προηγούμενη έγκριση του Πρωθυπουργού. Ενδεδειγμένη θα ήταν, για πρακτικούς κυρίως λόγους, η εκχώρηση από τον Πρωθυπουργό της αρμοδιότητας αυτής στον Γενικό Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου.
5. Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου έχει, σε συνεργασία με το Γραφείο Νομοθετικού Έργου της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου, την ευθύνη τήρησης όλων των παραπάνω κανόνων που αφορούν τις τροπολογίες Υπουργών.
Η πιστή τήρηση των αρχών αυτών θα συμβάλει αποφασιστικά στην εκλογίκευση της νομοθετικής παραγωγής της Κυβέρνησης, θα επιτρέψει στις

υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου να εργασθούν αποδοτικότερα και ουσιαστικότερα πάνω στα ουσιώδη προβλήματα και θα αποτρέψει τη δημιουργία τριβών που προκαλούν αντεγκλήσεις και περιπτώσεις συζητήσεις στη Βουλή, οι οποίες συχνά καταλήγουν σε ονομαστικές ψηφοφορίες επί των τροπολογιών με σημαντικό πολιτικό κόστος για την Κυβέρνηση. Τέλος, θα αφήσει σημαντικά χρονικά περιθώρια για τη συζήτηση, ορισμένων τουλάχιστον, τροπολογιών βουλευτών, πράγμα που σπανίως γίνεται σήμερα, με αποτέλεσμα τις δικαιολογημένες αντιδράσεις και διαμαρτυρίες των βουλευτών τόσο της αντιπολίτευσης όσο της συμπολίτευσης.

V. Διαδικασία έκδοσης και έλεγχος των κανονιστικών πράξεων.

1.

Κανονιστικά προεδρικά διατάγματα

Από τις αρχές του τρέχοντος έτους και σε υλοποίηση σχετικής νομοθετικής πρόβλεψης (άρθρο 1 παρ. 6 Ν. 1968/1991, ΦΕΚ 150 Α΄ και άρθρο 4 παρ. 2 περ. γ΄ π.δ/τος 86/1996), η αρμοδιότητα διακίνησης όλων των κανονιστικών διαταγμάτων, η προώθηση τους στο Συμβούλιο της Επικρατείας για επεξεργασία κ.λ.π., περιήλθε στη Γενική Γραμματεία του Υπουργικού Συμβουλίου (Γραφείο Νομοθετικού Έργου).

Ο λόγος δεν είναι, προφανώς, η υποκατάσταση του ελέγχου του Σ.τ.Ε., η σημασία του οποίου είναι άλλωστε δεδομένη και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υποκατασταθεί, εφόσον απορρέει ευθέως από το Σύνταγμα (άρθρο 95 παρ. 1 περ. δ΄). Με τη διαδικασία όμως αυτή επιτυγχάνεται καλύτερος συντονισμός στη διακίνηση καθώς και έλεγχος της κανονικότητας της ροής των κανονιστικών διαταγμάτων, από την έκδοση των οποίων εξαρτάται, συχνότατα, η πλήρης εφαρμογή των ρυθμίσεων των τυπικών νόμων. Εξάλλου, με την αποστολή στο Σ.τ.Ε., με μέριμνα της Γ.Γ.Υ.Σ., πλήρους φακέλου επιτυγχάνεται σύντμηση του χρόνου επεξεργασίας του διατάγματος, ενώ αποφεύγεται η άσκοπη διαβίβαση στο ΣτΕ σχεδίων διαταγμάτων τα οποία παρουσιάζουν σοβαρές τυπικές ελλείψεις. Από τις αρχές του έτους μέχρι σήμερα, η Γ.Γ.Υ.Σ. έχει διακινήσει συνολικά, με τη νέα διαδικασία, 400 σχέδια κανονιστικών προεδρικών διαταγμάτων.

Για την περαιτέρω βελτίωση του συστήματος αυτού, θα ήταν σκόπιμη και ενδεδειγμένη η υπενθύμιση από τον Πρωθυπουργό στους αρμόδιους

Υπουργούς, των περιεχόμενων σε σημαντικούς ιδίως νόμους εξουσιοδοτήσεων, μετά την ψήφιση των νόμων αυτών, ώστε τα Υπουργεία να μεριμνούν για την έγκαιρη έκδοση των προβλεπόμενων πράξεων. Για το σκοπό αυτό, κάθε Υπουργός αναθέτει σε ένα συνεργάτη του (ή υπηρεσιακό παράγοντα) την ευθύνη συντονισμού της διαδικασίας έκδοσης των κανονιστικών διαταγμάτων και πράξεων αρμοδιότητας του Υπουργείου του, ο οποίος παράλληλα αποτελεί και το σύνδεσμο του Υπουργείου με τη Γ.Γ.Υ.Σ.

2. Λοιπές κανονιστικές πράξεις

Η Γ.Γ.Υ.Σ. διενεργεί έλεγχο των πράξεων αυτών, πριν τη δημοσίευσή τους στην Ε.τ.Κ., ο οποίος περιλαμβάνει :

- α. Την ύπαρξη και το κύρος του εξουσιοδοτικού εγγράφου.
- β. Το εάν η προς δημοσίευση πράξη είναι εντός ή εκτός εξουσιοδοτήσεως.
- γ. Τη συνδρομή των άλλων τυχόν απαιτούμενων τυπικών προϋποθέσεων έκδοσης της πράξης.

Είναι ανάγκη ο έλεγχος αυτός να διευρυνθεί, ώστε να καλύπτει το σύνολο του περιεχομένου των ρυθμίσεων της προς δημοσίευση κανονιστικής πράξης. Και τούτο διότι μετά την καθιέρωση του δεύτερου βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης και την ενίσχυση της περιφέρειας, παρατηρείται η έκδοση αυξανόμενου αριθμού μη νόμιμων κανονιστικών πράξεων ή πράξεων αμφίβολης νομιμότητας από τα περιφερειακά και νομαρχιακά όργανα, καθώς και διαφορετική αντιμετώπιση από τις επί μέρους νομαρχίες του ίδιου θέματος.